

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 271.

Trettende Session

64de Møde.

Torsdagen den 19de Decbr. Kl. 1.

(Fortsat.)

Scholer: Det er ganske vist, som den ærede Forespørger udtalte, ifald jeg hørte rigtig, at disse Sportler ere en af de meest trykkelige Afgifter, som vel kan tænkes, naar der ved et Skifte skal betales Gebyr af det, som et Bo ikke eier. Siden vi fik Loven om de juridiske Embedsmænds faste Gagering, og især siden vi fik Forandringer i Stempelovgivningen, hvorved der skete Lettelser med Hensyn til Brugen af stemplet Papir, har det været et almindeligt Spørgsmaal hos Befolkningen ved enhver Leilighed, om der ikke kunde forventes en Lempelse i de Gebyrer, der skulle betales ved et Skifte, saaledes at der kun blev erlagt Gebyr af hvad et Bo virkelig eier. Saalænge alle Retsembedsmændene ikke ere paa fast Wage, saalænge nogle af dem endnu ere lønede med Sportler, har det vistnok sine Vanskeligheder at komme til en Omordning; men det maa dog aabenbart være Hensigten, det kan man vist med Villighed fordre med Hensyn til disse Indtægter, at Staten ikke eftertragter nogen Binding, men kun, at Indtægten kommer til at dække Udgiften. Et er der imidlertid, som efter min Formening kan og bør skee, og det er en saadan Revision af Sportellovgivningen, at den kun kan forstaaes paa een Maade; thi det er bitterligt, at den bliver forstaaet paa forskjellig Maade. Jeg har seet Exempler paa, at man har maattet tilbagebetale Sportler, som man havde krævet i Stervboer, og det endog

temmelig betydelige Summer, og jeg har ligeledes seet Exempler paa et andet Tilfælde, nemlig, at der er forlangt og erlagt forskjellige Beløb for eensartede Documenters Thinglæsning. Jeg kom saaledes forgangen Aar til en Mand, der viste mig et Par Obligationer, den ene paa 2,400 Rd. og den anden paa 600 Rd., af hvilke den paa 600 Rd. havde kostet mere i Thinglæsning end den paa 2,400 Rd. Dette maatte vistnok ligge i en Misforstaaelse af Sportellovgivningen, og jeg tør derfor haabe, at man snart vil komme til en Revision af denne, saaledes, at den kunde blive saa tydelig og bestemt, at den kun kan forstaaes paa een Maade.

Sjæberning: Jeg troer, at de ærede Medlemmer kunne i den Henseende berolige sig derved, at naar alle Justitsembedsmænd komme paa fast Wage og deres Contoirkholdsudgifter udredes paa den Maade, som man nu efterhånden er kommen ind paa, saa vil der, om man ogsaa beholder Sportlerne, som de nu ere, ikke blive nogen Binding for Statskassen; men det er jo ikke det egentlige Spørgsmaal, der her er reist. Det, jeg vilde tage mig den Frihed at spørge den ærede Justitsminister om, og som slutter sig til det foreliggende Spørgsmaal, er, om han ikke ogsaa er af den Mening, at naar Sportlerne nedfattes ved Lovgivningen, saa kunne de paagældende nu sportulerede Embedsmænd ikke forlange Andet, end at komme paa fast Wage istedetfor at nyde de Indtægter, der ville flyde af Sportlerne, og at der aldeles ikke kan være Spørgsmaal om nogen Godtgjørelse for Tab i Embedsindtægter,